

Ročník 1964

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 35

Vydána dne 5. května 1964

Cena 60 hal.

OBSAH:

- 82. Vyhlaška ministra zahraničních věcí o Úmluvě o konzulárních stycích mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie**
 - 83. Vyhlaška ministra zahraničních věcí o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Maďarskou o vědecké a technické spolupráci**
 - 84. Vyhlaška ministra zahraničních věcí k Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Maďarskou**
-

82

VYHLÁSKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 11. března 1964

**o Úmluvě o konzulárních stycích mezi Československou socialistickou republikou
a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie**

Dne 24. června 1963 byla v Praze podepsána
Úmluva o konzulárních stycích mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie.

S Úmluvou vystvilo Národní shromáždění souhlas dne 5. prosince 1963 a president republiky ji

ratifikoval dne 20. prosince 1963. Ratifikační listiny byly vyměněny v Bělehradě dne 21. února 1964.

Podle svého článku 34 nabyla Úmluva platnosti dne 21. února 1964

Ceské znění Úmluvy se vyhlašuje současně.

David v. r.

Ú M L U V A

o konzulárních stycích mezi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federativní republikou Jugoslávie

Československá socialistická republika a Socialistická federativní republika Jugoslávie, přejíce si upravit a rozvíjet konzulární styky v duchu vzájemného přátelství a spolupráce, rozhodly se uzavřít úmluvu o konzulárních stycích. Za tím účelem byli jmenováni zástupci:

za Československou socialistickou republiku

Karel Vojáček, vedoucí odboru ministerstva zahraničních věcí,

za Socialistickou federativní republiku Jugoslávie

Milan Matijašević, vedoucí odboru státního sekretariátu pro zahraniční věci,

kterí po výměně svých plynch moci, jež byly shledány v náležitém pořádku a v předepsané formě, dohodli se takto:

II. část

Obecná ustanovení

Článek 1

Pro účely této Úmluvy mají dále uvedené výrazy tento význam.

- a) „konzulát“ je generální konzulát, konzulát, vicekonzulát a konzulární jednatelství;
- b) „vedoucí konzulátu“ je osoba pověřená vysílajícím státem, aby v hodnosti generálního konzula, konzula, vicekonzula nebo konzulárního jednatele vykonávala činnost spojenou s touto funkcí;
- c) „konzulární úředník“ je osoba zaměstnaná na konzulátě, která má konzulskou hodnost a není vedoucím konzulátu;
- d) „konzulární zaměstnanec“ je každá osoba zaměstnaná na konzulátě, která není zahrnuta pod bodem b) a c);
- e) „pracovníci konzulátu“ jsou vedoucí konzulátu, konzulární úředníci a konzulární zaměstnanci;
- f) „konzulární archiv“ zahrnuje všechny listiny, dokumenty, korespondenci, knihy, filmy, záznamové pásky a rejstříky konzulátu spolu se šiframi a kódy, kartotékami a zařízením určeným k jejich uložení a ochraně;
- g) „občan“ je i právnická osoba.

Článek 2

1. V souladu s touto Úmluvou má každá ze smluvních stran právo zřizovat konzuláty na území druhé smluvní strany.

2. Zřízení konzulátů, jejich sídla a konzulární obvody budou určeny dohodou smluvních stran v každém jednotlivém případě. Počet pracovníků konzulátu bude odpovídat rozsahu jeho činnosti.

Článek 3

1. Vedoucí konzulátu může zahájit svou činnost, jakmile po předložení konzulského patentu obdrží od příjímacího státu exequatur.

2. V konzulském patentu je nutno uvést jméno a příjmení vedoucího konzulátu, jeho hodnost, sídlo konzulátu a konzulární obvod.

3. Příjímací stát může do vydání exequatur udělit vedoucímu konzulátu dočasné povolení k výkonu konzulárních funkcí.

Článek 4

1. Činnost vedoucího konzulátu končí jeho odvoláním, úmrtem, nebo odnětím exequatur.

2. V případech odvolání vedoucího konzulátu, jeho úmrtil nebo odnětí exequatur a ve všech ostatních případech znemožňujících vedoucímu konzulátu výkon konzulárních funkcí, může vysílající stát dočasně pověřit funkci vedoucího konzulátu pracovník téhož nebo jiného svého konzulátu nebo pracovník své diplomatické mise. O tomto opatření je nutno předem uvědomit ministerstvo zahraničních věcí příjímacího státu. Dočasným vedoucím konzulátu může být pouze občan vysílajícího státu, a to zpravidla s konzulskou nebo diplomatickou hodností.

3. Dočasný vedoucí konzulátu požívá týchž práv, výsad a imunit, které se poskytují na základě této Úmluvy vedoucímu konzulátu.

Článek 5

1. Vedoucím konzulátu a konzulárním úředníkem může být pouze občan vysílajícího státu.

2. Konzulárním zaměstnancem může být i občan příjímacího státu.

Hlava II
Výsady a imunita
Článek 6

1. Přijímající stát učiní všechna potřebná opatření, aby vedoucímu konzulátu umožnil výkon konzulárních funkcí a požívání práv, výsad a imunit stanovených touto úmluvou.

2. Přijímající stát bude jednat s vedoucím konzulátem a s konzulárními úředníky s náležitou úctou a zajistit ochranu jejich osoby, svobody a důstojnosti.

Článek 7

1. Pracovníci konzulátu nepodléhají pro svou činnost při výkonu konzulárních funkcí pravomoci soudů ani správních orgánů přijímajícího státu.

2. Za jiná svá jednání může být vedoucí konzulátu a konzulární úředník zbaven svobody, pouze je-li pravoplatně odsouzen pro těžký trestný čin nebo je-li proti němu zahájeno trestní řízení pro zvláště těžký trestný čin.

3. O zahájení trestního řízení proti vedoucímu konzulátu nebo konzulárnímu úředníkovi, popřípadě o jejich zatčení s výjimkou případů, kdy jsou přistízeni při činu, je třeba předem uvědomit diplomatickou misi, popřípadě vedoucímu konzulátu vysílačského státu.

4. O zahájení trestního řízení proti konzulárnímu zaměstnanci, který je občanem vysílačského státu, popřípadě o jeho zatčení, vyrozumí příslušný orgán přijímajícího státu bezodkladně vedoucímu konzulátu.

Článek 8

1. Na budově konzulátu, jakož i na jeho vchodu může být umístěn státní znak a název konzulátu v úředním jazyce vysílačského státu.

2. Na budově konzulátu a rezidenci vedoucího konzulátu může být vyvěšována vlajka vysílačského státu.

3. Na automobilu, lodi a letadle, jestliže jich vedoucí konzulátu osobně použije při výkonu konzulárních funkcí, může být vyvěšena vlajka vysílačského státu.

Článek 9

1. Pracovník konzulátu, jeho manžel a děti žijící s ním ve společné domácnosti, pokud jsou občany vysílačského státu, jsou osvobozeni od placení všech přímých daní a poplatků, jakož i od osobních a věcných plnění k veřejným účelům, jimž podléhají občané přijímajícího státu, pod podmínkou, že jsou od nich osvobozeni i pracovníci diplomatických misí stejné nebo podobné kategorie v přijímajícím státě.

2. Osvobození podle odstavce 1 se nevztahuje na příjmy z nezlužební činnosti ani na úplaty za služby poskytované organizacemi, podniky a ústavy.

Článek 10

1. Na pracovníka konzulátu, jeho manžela a děti žijící s ním ve společné domácnosti, se nevztahuje předpisy přijímajícího státu o hlášení cizinců a povolení pobytu.

2. Příjezd osob uvedených v odstavci 1, jejich osobní údaje, funkce, jakož i jejich odjezd, je třeba písemně oznámit ministerstvu zahraničních věcí přijímajícího státu.

Článek 11

1. Nemovitosti, které jsou vlastnictvím vysílačského státu a slouží k umístění konzulátu nebo k ubytování pracovníků konzulátu, jsou osvobozeny od všech daní a poplatků.

2. Dopravní prostředky, rozhlasové a televizní přijímače, jakož i jiný movitý majetek, který je vlastnictvím vysílačského státu a slouží potřebám konzulátu, jsou rovněž osvobozeny ode všech daní a poplatků.

3. Osvobození podle odstavce 1 a 2 se nevztahuje na úplaty za služby poskytované organizacemi, podniky a ústavy.

Článek 12

Předměty určené pro služební potřebu konzulátu jsou osvobozeny od cla a daní společně se cennými vybíranými. Toto osvobození však nevylučuje celosvětový prohlídku.

Článek 13

Pracovníku konzulátu, jeho manželu a dětem žijícím s ním ve společné domácnosti, pokud jsou občany vysílačského státu, se poskytuje i týž celosvětový cla a daní jako pracovníkům diplomatických misí stejné nebo podobné kategorie v přijímajícím státě.

Článek 14

1. Pracovník konzulátu je povinen na předvolání soudních nebo správních orgánů přijímajícího státu se dostavit a vypovídат jako svědek. Jestliže je občanem vysílačského státu, nemohou být proti němu použita žádná donucovací opatření.

2. Pracovník konzulátu může odepřít výpověď o věcech, které se týkají jeho služební činnosti.

3. V případě, že pracovník konzulátu, pokud je občanem vysílačského státu, se nemůže ze služebních nebo jiných důvodů dostavit, aby vypovídal jako svědek, je povinen o tom zpravit orgán, který

ho předvolal, a na jeho žádost předložit svoji výpověď písemně.

4. Vedoucí konzulátu může žádat, aby mohl vyplňat jako svědek v místnostech konzulátu nebo ve svém obydlí.

Článek 15

1. Ve snyku s úřady vysílařského státu má konzulát právo používat šifry a kurýrní pošty.

2. Při používání veřejných poštovních a telekomunikačních spojů, náleží konzulátu stejné výhody jako diplomatickým mísím v příslušajícím státě.

Článek 16

1. Úřední místnosti konzulátu jsou nedotknutelné. Orgány příslušajícího státu nemohou bez souhlasu vedoucího konzulátu, osoby jím zmocněné nebo vedoucího diplomatické mise, do nich vstupovat a provádět v nich jakékoliv úkony.

2. Obydli vedoucího konzulátu je nedotknutelné. Orgány příslušajícího státu nemohou bez souhlasu vedoucího konzulátu do jeho obydlí vstupovat a provádět v něm jakékoliv úkony s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 článku 7 této Úmluvy.

Článek 17

1. Archív konzulátu je vždy a všude nedotknutelný.

2. Služební korespondence konzulátu včetně zpráv přepravovaných telekomunikačními spoji je nedotknutelná a nepodléhá kontrole.

Hlava III

Pravomoc a funkce vedoucího konzulátu

Článek 18

1. Vedoucí konzulátu přispívá svou činností k upevnění přátelských vztahů smluvních stran a k rozvoji jejich politických, hospodářských, kulturních a vědeckých styků.

2. Ve svém konzulárním obvodě ochraňuje vedoucí konzulátu práva a zájmy vysílařského státu a jeho občanů. Přitom se může obracet přímo na soudu a jiné příslušné orgány příslušajícího státu.

Článek 19

1. Vedoucí konzulátu může i bez zvláštního zmocnění zastupovat před soudy a jinými orgány občany vysílařského státu, kteří pro nepřítomnost nebo z jiných důvodů nemohou včas osobně hájit svá práva a zájmy, ani k tomu nejmenovali své

zmocněnce. Toto zastupování trvá dokud zastupovaný neurčí svého zmocněnce nebo nepřevezme sám ochranu svých práv a zájmů.

2. Ustanovení odstavce 1 se nedotýká předpisů příslušajícího státu o povinném zastupování obhájců.

Článek 20

1. Vedoucí konzulátu má právo vést evidenci občanů vysílařského státu, vydávat a prodlužovat jiné cestovní pasy a jiné doklady je nahrazující. Vedoucí konzulátu je rovněž oprávněn vykonávat jiné úkoly spojené s evidencí občanů vysílařského státu.

2. Vedoucí konzulátu má právo vydávat a prodlužovat víza.

Článek 21

1. Vedoucí konzulátu má právo vést matriční knihu o narození a úmrtí občanů vysílařského státu, pokud je k tomu zmocněn vysílařským státem.

2. Před vedoucím konzulátem, pokud je k tomu zmocněn vysílařským státem, mohou být uzavírána manželství, jsou-li obě osoby uzavírající manželství občany vysílařského státu. Je-li jedna z nich občanem vysílařského státu, může být manželství uzavřeno jen tehdy, jestliže to neodporuje zákoniem příslušajícího státu. Vedoucí konzulátu může manželství před ním uzavřená zapsat do matriční knihy sňatků. Vyžaduje-li to předpisy příslušajícího státu, uvědomí o tom vedoucí konzulátu příslušné orgány.

3. Vedoucí konzulátu může zaznamenat do matriční knihy i rozvod manželství, jestliže o rozvodu bylo vydané rozhodnutí platné podle předpisů vysílařského státu.

4. Ustanovení předchozích odstavců nezahrnuje příslušné osoby povinnosti hlášení podle předpisů příslušajícího státu.

Článek 22

1. Vedoucí konzulátu je oprávněn vykonávat tyto úkony:

- přijímat, sepisovat nebo ověřovat prohlášení občanů vysílařského státu;
- sepisovat, ověřovat a přijímat do úschovy závěti občanů vysílařského státu;
- ověřovat listiny, opisy, výpisy a překlady listin vydaných orgány vysílařského nebo příslušajícího státu;
- ověřovat podpisy občanů vysílařského státu.

2. Dále vedoucí konzulátu může, pokud to neodporuje právním předpisům příslušajícího státu,

- sepisovat nebo ověřovat smlouvy a jednostranná právní prohlášení občanů vysílařského státu,

s výjimkou smluv nebo prohlášení, jimiž by se převádělo vlastnictví nebo se zakládala či převáděla věcná práva k nemovitostem ležícím na území přijímacího státu;

- b) sepisovat nebo ověřovat smlouvy mezi občany vysílařského a přijímacího státu, pokud mají mít právní účinky výlučně na území vysílařského státu nebo mají-li tam být provedeny;
- c) přijímat od občanů vysílařského státu do úschovy nebo na jejich účet peníze, jiné majetkové hodnoty a dokumenty;
- d) vykonávat všechny ostatní úkony, kterými je pověřil vysílařský stát.

3. Poníze a jiné majetkové hodnoty, které vedoucí konzulátu přijímá, mohou být vyvezeny z přijímacího státu pouze v souladu s jeho předpisy.

4. Úkony podle tohoto článku může vedoucí konzulátu vykonávat na konzulátě, ve svém bytě, v bytech občanů vysílařského státu, na lodi nebo v letadle, které nesou vlajku nebo výsostný znak vysílařského státu.

Článek 23

Listiny, dokumenty, jejich opisy, překlady nebo výpisy z nich, uvedené v článku 22 této Úmluvy, sepsané nebo ověřené vedoucím konzulátu a opatřené pečetí, mají v přijímacím státě tutéž platnost a průkazní moc, jako by byly sepsány, přeloženy nebo ověřeny příslušnými orgány a institucemi přijímacího státu.

Článek 24

1. O úmrtí občana vysílařského státu zpraví příslušné orgány přijímacího státu vedoucímu konzulátu, v jehož konzulárním obvodu občan zemřel.

2. Příslušné orgány přijímacího státu vyrozmíří vedoucímu konzulátu o každém projednávání dědictví po občanu vysílařského státu nebo dědictví, které se dotýká dědických nároků nebo zájmů občanů vysílařského státu. Sdělí mu též známé údaje o dědicích a potřebné údaje o dědictví a případné závěti, aby vedoucí konzulátu mohl provést nutné opatření k ochraně práv a zájmů občanů vysílařského státu.

Článek 25

1. Vedoucí konzulátu může jmenovat občanu vysílařského státu opatrovníka a dohlížet na jeho činnost, je-li k tomu oprávněn podle předpisů vysílařského státu.

2. Zjistí-li vedoucí konzulátu, že majetek občana vysílařského státu zůstal bez dozoru, může, pokud to nesouštějí předpisy vysílařského státu, určit správce tohoto majetku.

Článek 26

1. Vedoucí konzulátu poskytuje lodím plujícím pod vlajkou vysílařského státu, které kotví v přístavu jeho konzulárního obvodu, všeobecnou pomoc. Může se stýkat s posádkou lodi, jakouž i s cestujícími občany vysílařského státu.

2. Je-li konzulát v místě přistání lodi, může její velitel anebo člen posádky, který jej zastupuje, navštívit vedoucího konzulátu bez zvláštního povolení. Nalezá-li se konzulát mimo místo, kde lodi přistala, je třeba k návštěvě povolení příslušného orgánu přijímacího státu.

Článek 27

Mají-li orgány přijímacího státu v úmyslu provést na lodi plující pod vlajkou vysílařského státu donucovací opatření, musí o tom předem uvědomit vedoucího konzulátu, aby mohl být tomuto úkoru přítomen. V naléhavých případech nebo v případech, kdy se takový úkon provádí na žádost velitele lodi, je třeba o tom bezodkladně uvědomit vedoucího konzulátu. Toto ustanovení se nevztahuje na pasovou, celní a zdravotní kontrolu.

Článek 28

1. Postihne-li lod plující pod vlajkou vysílařského státu ve vodách přijímacího státu nehoda, uvědomí o tom příslušný orgán co nejdříve vedoucímu konzulátu a současně ho informuje o opatřeních podnikaných k záchrane a zabezpečení cestujících, posádky, nákladu a lodi.

2. Příslušné orgány přijímacího státu poskytnou vedoucímu konzulátu pomoc při opatřeních, která učiní v souvislosti s nehodou lodi.

Článek 29

Ustanovení článků 26, 27 a 28 této Úmluvy budou přiměřeně použita i na leteckou dopravu. Každá smluvní strana může odmítout provádění těch ustanovení, která jsou v rozporu s jejími závazky z mezinárodních smluv.

Článek 30

Vedoucí konzulátu může vybírat poplatky za konzulární úkony podle předpisů vysílařského státu.

Článek 31

Vedoucí konzulátu může výkonem funkcí, které mu připouštějí podle ustanovení článků 18 až 30 této Úmluvy, pověřit konzulárního úředníka.

Hlava IV
Závěrečná ustanovení

Článek 32

Ustanovení této Úmluvy o pravomoci a funkciích vedoucího konzulátu se vztahuje i na členy diplomatické mise pověřené výkonem konzulárních funkcí. O tomto pověření je nutno uvědomit ministerstvo zahraničních věcí přijímajícího státu. Diplomatické výsady a imunity členů diplomatické mise nejsou takovým pověřením dotčeny.

Článek 33

Duem nabytí platnosti této Úmluvy pozbývá platnosti Konzulární úmluva mezi Československou

Za
 Československou socialistickou republiku
 Karel Vojáček v. r.

republikou a Královstvím Srbů, Chorvatů a Slovinců, sjednaná v Praze dne 7. listopadu 1928.

Článek 34

1. Tato Úmluva podléhá ratifikaci. Nabývá platnosti dnem výměny ratifikačních listin, která bude provedena v Bělehradě.

2. Úmluva se sjednává na neomezenou dobu. Její platnost skončí po uplynutí jednoho roku ode dne, kdy ji jedna ze smluvních stran vypovídá.

Sepsáno v Praze dne 24. června 1963 ve dvou pravopisech, každý v jazyce českém a srbochorvatském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Na důkaz toho znocněnci tuto Úmluvu podepsali a opatřili ji pečetěmi.

Za
 Socialistickou federativní republiku Jugoslávie
 Milan Matijašević v. r.

83**VÝHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 4. března 1964

**o Dohodě mezi Československou socialistickou republikou
 a Republikou Mali o vědecké a technické spolupráci**

Dne 15. listopadu 1960 byla v Praze podepsána Dohoda mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Mali o vědecké a technické spolupráci. Výměnnou nót obou stran vstoupila Dohoda

— podle svého článku 8, odstavce 1 — v platnost dnem 1. března 1961.

Ceské znění Dohody se vyhlušuje současně.

První náměstek ministra:

dr. Gregor v. r.

D O H O D A

**mezi Československou socialistickou republikou
 a Republikou Mali o vědecké a technické spolupráci**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Mali, přejíce si dále posilnit přátelské vztahy a podporovat hospodářské styky mezi oběma zeměmi a usilujíce za tímto účelem o rozvoj vědecké a technické spolupráce mezi oběma zeměmi, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu a za tím účelem jmenovaly svými znocněnci.

vláda Československé socialistické republiky
 Otakara Šimůnka,
 místopředsedu vlády a
 předsedu Státní plánovací komise,

vláda Republiky Mali
 Jean Marie Koné,
 místopředsedu vlády,

kteří vyměnivše si své píné moči, jež shledali v naprostém pořádku a v náležité formě, se dohodli takto:

Článek 1

Obě smluvní strany se zavazují, že budou spolupracovat v oblasti vědy a techniky k vzájemnému prospěchu a za účelem co nejúčinnějšího využití

nejnovějších výmožností vědy a techniky k hospodářskému rozvoji svých zemí.

Článek 2

Spolupráce, jež bude uskutečňována podle článku 1 této Dohody, bude spočívat ve vědecké a technické pomoci, kterou si obě smluvní strany budou poskytovat zejména:

- a) výměnou expertů a odborných poradců v oblasti techniky a vědy,
- b) usnadňováním odborného výcviku,
- c) vypracováním projektů různých průmyslových závodů, plánů a technologických postupů a výkresů.

Článek 3

Rozsah a podmínky vědecké a technické spolupráce budou dojednány mezi oběma smluvními stranami vždy pro určité časové období a budou podepsány do protokolu.

Článek 4

Rozsah práce expertů a odborných poradců, jejichž odměny a ostatní pracovní podmínky budou sjednány mezi příslušnými organizacemi obou smluvních stran pro každý jednotlivý případ.

Článek 5

Všechny osoby vykonávající své úkoly na území druhé smluvní strany na základě této Dohody budou

se při své činnosti řídit podmínkami stanovenými pro plnění jejich úkolů a zdrží se jakéhokoliv zasahování do jiných záležitostí.

Článek 6

Každá ze smluvních stran se zavazuje, že na svém území poskytne státním příslušníkům druhé smluvní strany všechny výhody nutné k úspěšnému provádění úkolů, které budou plnit na základě této Dohody.

Článek 7

Každá ze smluvních stran se zavazuje, že zvláště vědomosti získané na základě této Dohody nebudou sdíleny třetí straně bez souhlasu druhé smluvní strany.

Článek 8

1. Tato Dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

2. Každá ze smluvních stran může Dohodu vypovědět písemně jeden rok předem.

3. V případě vypovězení Dohody se smluvní strany dohodnou během uvedené výpovědní lhůty o ukončení akcí započatých na základě této Dohody, a o vypořádání vzniklých závazků.

Dáno v Praze dne 15. listopadu 1960 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu Československé socialistické republiky

inž. Šimůnek v. r.

Za vládu Republiky Mali

Jean Marie Koné v. r.

84

VYHLÁŠKA

ministra zahraničních věcí

ze dne 18. března 1964

k Dohodě o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Mali

Dne 15. listopadu 1960 byla v Praze podepsána Dohoda o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou a Republikou Mali. Výměnou nót obou stran vstoupila Dohoda podle svého

článku 10, odstavce 1 v platnost dnem 1. března 1961.

České znění Dohody se vyhlašuje současně.

David v. r.

DOKUDA

**o kulturní spolupráci mezi Československou socialistickou republikou
a Republikou Mali**

Vláda Československé socialistické republiky a vláda Republiky Mali, přejíce si rozvíjet spolupraci na poli kultury, školství, vědy a umění a přispět tak k prohloubení a rozšíření přátelských vztahů mezi národy obou zemí, se rozhodly uzavřít tuto Dohodu a za tím účelem jmenovaly svými zmocnenci

Vláda Československé socialistické republiky

Ostatka Šimůnka,
místopředseda vlády a předsedu Státní plánovací komise,

Vláda Republiky Mali
Jean Marie Koné,
místopředseda vlády,

kterí vyměnili si své plné moci, jež shledali v naprostém pořádku a v náležitě formě, se dohodli takto:

Článek 1

Smluvní strany budou podporovat kulturní styky mezi oběma zeměmi a přispívat k vzájemnému poznávání kulturních hodnot národů obou zemí a pokroku dosaženého na poli kultury, školství, vědy a umění.

Článek 2

Smluvní strany budou podporovat uvádění hudebních a filmových děl, pořádání přednášek, uměleckých a vědeckých výstav a vydávání překladů významných děl vědecké a umělecké literatury druhé země.

Článek 3

Smluvní strany budou podporovat rozvoj spolupráce a výměny zkušeností mezi vědeckými, kulturními, školskými a zdravotnickými, jakož i společenskými organizacemi a institucemi obou zemí. Za tím účelem budou usnadňovat vzájemné studijní cesty universitních profesorů, učitelů odborných škol a jiných školských, vědeckých a kulturních pracovníků. Stejným způsobem bude postupováno i pokud jde o umělce a o studenty.

Za vládu

Československé socialistické republiky

inž. Šimůnek v. r.

Článek 4

Smluvní strany umožní poskytováním stipendí a jiných výhod příslušníkům druhé smluvní strany studium na svých vysokých, uměleckých a odborných školách.

Článek 5

Smluvní strany uváží otázku vzájemného uznávání diplomů a vědeckých hodností a uznají-li to za vhodné, sjednají za tím účelem zvláštní dohodu.

Článek 6

Smluvní strany budou podporovat pořádání sportovních soutěží mezi příslušníky svých zemí a vzájemné vystoupení sportovců.

Článek 7

Smluvní strany budou usnadňovat vzájemnou výměnu knih, vědeckých, kulturních a uměleckých děl a publikací, filmů a hudebních záznamů.

Článek 8

Smluvní strany budou podporovat výuku dějin a zeměpisu druhé země a šíření znalostí o druhé zemi na svých školách a osvětových zařízeních.

Článek 9

K provádění této Dohody budou smluvní strany sjednávat vždy na určité časové období prováděcí plány kulturní spolupráce, v nichž budou stanoveny zásady a podmínky k uskutečňování kulturních akcí.

Článek 10

1. Tato Dohoda podléhá schválení podle ústavních předpisů každé ze smluvních stran a vstoupí v platnost dnem výměny nót o tomto schválení.

2. Každá ze smluvních stran může Dohodu vyrovět písemně jeden rok předem.

Dáno v Praze dne 15. listopadu 1980 ve dvou vyhotoveních, každá v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu

Republiky Mali

Jean Marie Koné v. r.